

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 711/2548

จำกััด (มหาชน) โจทก์ บริษัทเงินทุนธนาชาติ จำกััด (มหาชน) ผู้ร้อง นางสาวเพียรพร พลกุล กับพวก จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 57, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 123, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483
มาตรา 153

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ร้องซื้อสิทธิเรียกร้องของโจทก์ที่มีต่อกองทรัพย์สินของจำเลยในคดีนี้ได้จากการขายทอดตลาดตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีของศาลล้มละลายกลาง สิทธิของผู้ร้องจึงควรได้รับความรับรอง ค้ำครองและบังคับตามสิทธิดังกล่าวตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 123 ทั้งขณะผู้ร้องยื่นคำร้องสอดเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหมายเรียกจำเลยไปให้การเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สิน อันถือได้ว่าเป็นการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีล้มละลายแล้ว ผู้ร้องจึงเป็นผู้มีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวเนื่องด้วยการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีล้มละลายมีสิทธิร้องสอดขอเข้าเป็นคู่ความในชั้นบังคับคดีเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองและบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 57 (1) ประกอบ พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 153 (เดิม) โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้ใดมาโต้แย้งสิทธิของผู้ร้องก่อน

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสองเด็ดขาด เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2543 และมีคำพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ล้มละลาย ต่อมาวันที่ 4 มีนาคม 2546 ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้และยกเลิกการล้มละลายสำหรับจำเลยที่ 2 ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2540 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้มีคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ให้ระงับการดำเนินกิจการของโจทก์คดีนี้ และดำเนินการชำระบัญชีตามกฎหมาย ต่อมาผู้ชำระบัญชีของโจทก์ยื่นคำร้องขอต่อศาลล้มละลายกลางขอให้มีการสั่งให้โจทก์เป็นบุคคลล้มละลายและศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของโจทก์เด็ดขาดในคดีหมายเลขแดงที่ 317/2544 เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2544 ดังนั้นอำนาจการจัดการทรัพย์สินต่าง ๆ ของโจทก์จึงตกอยู่แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามกฎหมาย ต่อมาเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2546 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของโจทก์ได้รวบรวมทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ ของโจทก์นำออกประมูลขายอันเป็นการจัดการและรวบรวมทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 123 ผู้ร้องเป็นผู้ประมูลซื้อสินทรัพย์และสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ ของโจทก์ซึ่งรวมถึงสิทธิเรียกร้องของโจทก์ในคดีนี้ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของโจทก์ได้นำออกประมูลขายในคดีของศาลล้มละลายกลางหมายเลขแดงที่ 317/2544 ดังกล่าวข้างต้น ผู้ร้องได้รับโอนซึ่งสิทธิเรียกร้องและอุปกรณ์แห่งหนี้มาเป็นของผู้ร้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 305 ผู้ร้องจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีนี้ และมีสิทธิดำเนินการบังคับคดีต่อไปได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 271 ซึ่งก่อนยื่นคำร้องในคดีนี้ ผู้ร้องได้ดำเนินการบอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวให้จำเลยทั้งสองและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสองทราบแล้ว โดยวิธีลงประกาศทางหนังสือพิมพ์และส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้รับหนังสือบอกกล่าวแล้ว

ขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าเป็นคู่ความแทนที่โจทก์ในคดีนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (1) และมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาต่อไป ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ตามคำร้องไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดโต้แย้งสิทธิของผู้ร้อง การที่ผู้ร้องสอดเข้ามาเป็นคู่ความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (1) จึงไม่ถูกต้องให้ยกคำร้องของผู้ร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 223 ทวิ ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า "มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องเพียงว่า ผู้ร้องมีสิทธิขอเข้าเป็นคู่ความแทนโจทก์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (1) หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ร้องเป็นผู้เข้าประมูลซื้อทรัพย์สินในการขายสิทธิเรียกร้องของโจทก์ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีของศาลล้มละลายกลางหมายเลขแดงที่ 317/2544 โดยสิทธิเรียกร้องที่ผู้ร้องเป็นผู้ประมูลซื้อได้รวมถึงสิทธิเรียกร้องของโจทก์ที่มีต่อกองทรัพย์สินของจำเลยทั้งสองในคดีนี้ด้วย ตามเอกสารแนบท้ายประกาศขายสิทธิเรียกร้อง กลุ่ม 2 ลำดับที่ 1 และสำเนาหนังสือสัญญาซื้อขายสิทธิเรียกร้อง เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข 7 และ 8 และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆว่าผู้ร้องไม่สุจริตหรือการขายดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่ประการใดสิทธิของผู้ร้องผู้ซื้อทรัพย์สินโดยสุจริตในการขายสิทธิเรียกร้องของโจทก์ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลายจึงควรได้รับความรับรองคุ้มครองและบังคับตามสิทธิดังกล่าวตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 123 ทั้งขณะผู้ร้องยื่นคำร้องสอดจำเลยทั้งสองถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหมายเรียกจำเลยทั้งสองไปให้การเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สิน อันถือได้ว่าเป็นการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีล้มละลายแล้ว เมื่อสิทธิของเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ที่จะได้รับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของจำเลยในคดีนี้ตกเป็นของผู้ร้องจากการขายทอดตลาดดังกล่าวแล้ว ผู้ร้องจึงเป็นผู้มีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวเนื่องด้วยการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีล้มละลายมีสิทธิร้องสอดขอเข้าเป็นคู่ความในชั้นบังคับคดีเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองและบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (1) ประกอบพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 153 (เดิม) โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้ใดมาโต้แย้งสิทธิของผู้ร้องก่อนแต่อย่างใด ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้องนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น" พิพากษากลับว่า อนุญาตให้ผู้ร้องเข้าเป็นคู่ความในชั้นบังคับคดี ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ.

องค์คณะ

อุดมศักดิ์ นิติมนตรี · สมชาย พงษธา · วัฒนชัย โชติชูตระกูล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/711/2548>